

РЕШЕНИЕ

№ 6473

гр. София, 18.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11659** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) и във връзка с чл.87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на И. Х. К. Д., гражданка на И., лично и в качеството си на законен представител на малолетното си дете А. А. А., срещу Решение № 16545/04.10.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в И. се извършват терористични атентати. Излага съображения, че не били взети предвид интересите на детето. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваното Решение на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС. Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на СГП пледира да бъде оставено в сила процесното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 3582/06.12.2016 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателката И. Х. К. Д., 26.03.1991 г. в [населено място], И., гражданка на И., народност - кюрдка, семейно

положение - омъжена, религиозна принадлежност: мюсюлманка-сунит, ЛНЧ [ЕГН], лично и в качеството си на законен представител на малолетното си дете А. А. А., е поискала закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателката е проведено интервю, за което са съставени протоколи съответно от 13.12.2016 г. и 28.12.2016 г., подписан от чужденеца, преводач и интервюиращия орган.

В проведените интервюта, жалбоподателката, е посочила, че е омъжена за арабин и семейството ѝ не е съгласно с това, а той е от М., където има много насилия и убийства. В [населено място], където живеели последната година, автономното правителство на Иракски К., отказвало да предостави разрешение за пребиваване на нея и семейството и поради това че съпругът ѝ е арабин. Също така тя твърди, че нейният свекър и девер били отвлечени от Ислямска държава и за тях бил поискан откуп в размер на 50 000 долара. Според думите ѝ семейството на мъжа ѝ нямало толкова пари и не платили откупа. Иракската гражданка разказва, че нейният свекър бил освободен, защото бил стар и болен, но деверът ѝ не бил освободен и за него нямали повече информация. Твърди, че не е арестувана или осъждана и не членува в политически партии или организации.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателката на 11.10.2017 г., а жалбата лично от жалбоподателката е депозирана на 19.10.2017 г. в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Настоящата съдебна инстанция, намира, че правилно административния торган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Не се установява персонално да е преследвана по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Заявените конкретни обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от тези причини. Не е била принудена да напусне държавата си по произход поради основателни опасения от преследване по причини на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и няма риск от бъдещо такова. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Не прави други твърдения, релевантни за предоставяне на бежански статут. Не е заявила да е била арестувана, осъждана или преследвана заради политическа принадлежност. Спрямо нея не е било осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ и няма риск от бъдещо такова. Дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Според чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване" е

нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, което не се установява в конкретния случай.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателката е видно, че същата не е била лично преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

В проведените интервюта, жалбоподателката нееднократно е посочила, че не е преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Видно е, че същата не се оплаква от преследване, задържане или друга форма на насилие само поради нейната религия, убеждения или социална група. Същата не членува в политически партии и не е получавала заплахи.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като НЕОСНОВАТЕЛНА.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживееене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Спрямо иракската гражданка не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Твърдения, че е изложена на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, тя не прави.

Оценката за ситуацията в И. се съдържа в справка вх.№ МД-1520 от 19.12.2016 г. на дирекция „Международна дейност” на ДАБ. Според справката, в Иракски К., от където идва жалбоподателката, се наблюдават по-ниски нива на несигурност в сравнение с други райони на И.. Сочи се също така, че в провинция Д., се наблюдава 30 % ръст на туристите, което нарежда пък столицата на Иракски К. сред един от най-безопасните градове в света.

Наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. И. Х. К. Д. не е получавала лични заплахи срещу живота и личността си, като такава липсва и спрямо нейното семейство. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в И. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут.

Мотивите, въз основа на които тя прави своето искане, не обосновават основателни опасения от преследване или реална опасност от тежки посегателства. Освен това от проведените интервюта и от приложените по преписката доказателства е видно, че от самото начало кандидатката е представяла невярна информация касаеща нея и семейството ѝ, а също така със своите действия правила опити да въведе в заблуждение служителите на ДАБ-МС. От приложената дактилоскопна карта и от

нейните признания, е видно, че тя и съпругът ѝ са правили опит с неизвестен химикал, да увредят пръстите си за да не могат да дадат ясен пръстов отпечатък. Мотивите на молителката да прикрива своята самоличност са неправдоподобни. Не може да обясни защо все пак са взели решение да дойдат в България.

Не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ. Твърденията на кандидатката, че съпругът ѝ бил в списъците на издирваните от Ислямска държава лица са неправдоподобни. В проведените с него интервюта, той никога, никъде, не е посочил, че е бил издирван от Ислямска държава и името му фигурира в техните списъци. Не се потвърждава твърдението ѝ че на съпруга ѝ му е отказано официално разрешително за престой в иракски К.. От приложената по преписката справка вх.№ МД-1520/19.12.2016 г. става ясно, че според решение на президента на Иракски К., вече няма нужда от спонсорство за вътрешно - разселените лица в автономния Кюрдистански регион. От сега нататък, всички вътрешно - разселени ще могат да кандидатстват за карти за жителство в техните местни А. офиси (офисите за сигурност и разузнаване), което ще им позволи да се придвижват свободно в рамките на провинциите и да наемат частни къщи. За да започнат работа, вътрешно - разселените трябва да представят писмо от компанията, която иска да ги наеме.”

Не се установяват и разширенията, дадени в Тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности по тълкуването на чл. 15 б. „в” от Директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. От приложената по преписката информация става ясно, че от средата на юни 2014 г. кюрдската П. поема контрола над богатия на ресурси [населено място], където иракската армия изоставя позициите си при настъплението на джихадистите от „ИД”. Иракските кюрди отдавна смятат К. за кюрдска територия и се опитват да го интегрират официално към иракски К., като съзират възможност да си осигурят официално контрол върху повече територия и по-големи права за износ на петрол, независимо от контрола на Б.. Кюрдската П. установява контрол над две ключови петролни полета в близост до К.. Към края на февруари 2016 г., вследствие на терористична дейност, атентати и насилие в К. загиват 29 човека, а други 28 са ранени. В сравнение с други провинции, като Б., Д. или Н., това са сравнително ниски цифри. Въпреки това в областта има спорадични сблъсъци с джихадистите от "ИД", които се опитват да всяват страх в местното население.

Паралелно с това, молителката е заявила, че тя и съпруга ѝ са напуснали [населено място], защото тя имала проблеми с родителите си, които не одобрявали факта, че тяхната дъщеря била омъжена за арабин. Безспорно се касае за лични и семейни проблеми и като такива те не попадат в предметния обхват на ЗУБ.

Паралелно с това положението в страната се нормализира, въпреки спорадичните терористични актове, като се наблюдава икономически растеж, поради което съдът намира, че няма непосредствена опасност за живота и здравето на жалбоподателката и нейното семейство.

Видно е, че изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8,

ал.1 и чл.9 от ЗУБ, поради което председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Съдът формира извод, че обжалваното решение е издадено при спазване на изискванията за компетентност по чл.75, ал.1 от ЗУБ, предвид обстоятелството, че решението е издадено от председателя на ДАБ, оправомощен със същата разпоредба да постанови отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Също обжалваното решение отговоря на изискванията за съдържание и форма. Предвид правните изводи на съда до тук, то следва и неоснователност на твърдението в жалбата, че решението не съдържа обсъждане по относимите към преценката на молбата му обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. За И. Х. К. Д. и нейното дете не съществува риск от посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ в държавата им по произход, т.е. за тях липсва установена заплаха за живота или свободата им или реална опасност по смисъла на ЗУБ, както и няма реален риск от бъдещо насилие по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 21 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х. К. Д., гражданка на И., лично и в качеството си на законен представител на малолетното си дете А. А. А., срещу Решение № 16545/04.10.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: